

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

120. De excessu S. Vulfranni. De eius corporis incorruptione. Aliquot eius exempla.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

De excessu S. Wulfranni. De eius corporis incorruptione. Aliquot eius exempla.

S Wulfrannus, siue Vulfr. vas virtutum, postquam reuerfus à Britiæ cultura Episcopatum suum Senonensem omni diligentia & pietate aliquot annis administrasset, ad Rachelis amplexus (vitæ contemplatiuæ exercitium) suspirans substituto in Ecclesia Senonensi V. Gerico in Fontanellenti Asceterio sese abdidit, vbi regularibus subditus disciplinis summa humilitate, summo deuotionis ardore, eximia in egenos liberalitate, verbis & factis fratres præeundo, miraculis etiam floruit quæ fusius enarrat coætaneus vitæ scriptor Ionas apud Surium vigesimo Martij. Quo anno Episcopatum dimiserit, quot annos postea in Monastica expleuerit, nos fugit.

Tandem vehementi febrium aestu occupatus, terminum mortalis peregrinationis sibi imminere persētiscens, accitos suos collegas ad perfectarum studia virtutum, præcipue autem exemplo S. Ioannis Euangelistæ ad charitatem mutuam exhibendam, tanquam religiosi status animam, fundamentum, notam, magna contentione cohortatus est, vt ei applicare liceat quod de S. Ioâne Euangelista M. Gregorius hom. 15. in Ezech. Succendi cor nostrum igne charitatis quærimus, S. Ioannis (Wulfranni) verba pensemus, cuius omne quod loquitur, charitatis igne vaporatur. Hanc exercuerat conuersans in corpore, hanc discedens studuit relinquere in suorum mente. Completa exhortatione S. illa anima corporeo carcere liberata ad vberimum charitatis fontem, quem sitiebat Christum euolauit

euolauit anno gratiæ 720. quemadmodum signat idem Io-
 nas & sequuntur cæteri : anno reuersionis ab Apostolatu
 Frisiæ 15. tot enim ab ea reuersione tam in Episcopatu,
 quam in Monastica exegit, quinquennio prædicationem
 suam absoluens, Frisiam deserens anno 705. aut 706. prout
 ex Iona alijsque historicis est videre. Sacrum corpus illa-
 tum tumulo S. Wandregisili Fontanellæ conditoris, post-
 quam nouem annis iacuisset, Wandregisili autem 40. & S.
 Ansberti annis vndecim, Bainus Morinorum Antistes de-
 uotione erga eos tactus, honorificè in Ecclesiam S. Petri
 nouiter erectam omnes transfexit anno 729. Quorum
 corpora cum vestibus ita ab omni putredine & incinera-
 tione illæsa reperta sunt, ac si eodem die animam exuissent.
 Gloria hæc est SS. Dei, hæc incorruptionem mentis,
 quam in vita seruauerunt, designat, hæc dotem immor-
 talitatis in æterno regno obtinendam prænotat; hæc lux
 est templi Spiritus Sancti. Optimè Thiofridus Abbas Ef-
 ternacensis Epitaph SS. lib. 1. cap. 3. Ex natura (caro
 SS.) est putribilis; ex meritis & gratia longissimo tempo-
 re, etiam contra naturam durat imputribilis, ac ab ea e-
 furians repellitur vermis. Cumque vermes sint Ciues ho-
 minis, illum Ciuem suum non facile, non subito cognos-
 cunt, qui Dei & Angelorum ciuis est; & qui vermes, in-
 festas videlicet cogitationes, à se repulit, dulcedo ver-
 mis non est, non auide discerpitur, non quasi famelicam
 ingluuiem satians, auidius absumitur. Caro sanctificata,
 per naturam induta putredine, & fordibus pulueris, dor-
 mit in puluere; per gratiam & meritum, vigilat in miri-
 fico opere, & eum, cuius dulcedo est vermis, resuscitat de
 puluere & reddit gratiæ. Hoc priuilegio exornata fulse-
 runt plurium corpora & antiquioribus & recentioribus
 sæculis. Dixit Augustinus oculatus testis ad inuenta cor-
 pora

pora SS. Geruasij & Protasij præ admiratione Deum compellans, lib. 9. conf. ca. 7. Tunc, ait, memorato Antistiti tuo, Ambrosio, per visum aperuisti, quo loco laterent Martyrum corpora Geruasij & Protasij, quæ per tot annos incorrupta in thesauro secreti tui recondideras vnde opportunè depromeres. Diuus quoque Hieronymus in vita Hilariionis tradit corpus eius post menses decem adhuc omnino integrum repertum & tantis fragrans odoribus, vt perfusum vnguentis putaretur. Similia de SS. Iuuentio, Maximo, perorat Chrysoftomus Sermone de eisdem. Sulpitius in epistola ad Bassulam Socrum, de obitu S. Martini dicit, post mortem eius in ipsius corpore glorificati hominis apparuisse figuram; fuisse enim carnem eius vitro puriorem, lacte candidiorem, vt septennis pueri decorem ostenderet. Quod idem de corpore S. Francisci refert S. Bonaventura. De S. Eduardo Rege Anglorum, qui ante annos 400. floruit, scribit auctor eius vitæ apud Surium mense Ianuario, anno 36. ab eius obitu inuentum esse corpus ipsius integrum, plenum succo, flexibile, ac si etiam tunc viueret, & non solum ossa & carnes in nullo læsas, sed nec pilos capitis aut barbæ, nec ipsas vestes aut calceos. Ægidius Aureæ vallis Monachus, Additione ad Anselmum in Walcando cap. 34. agens de translocatione S. Huberti, ait, à Sacerdotibus eleuatū, ita incorruptum quasi eo die sepultū fuisset, quod cum sarcophago suo marmoreo in nauī per Mosam fluuium, cum hymnis, & laudibus profecuti sunt vsque in Ardennam, in Monasterium Andainum. Contigit autem illa Translatio annis 98. post obitum eiusdem S. Huberti. Omitto plura ad recentiora properans. S. illius planè admirabilis virginis Therese (obiit 1582.) corpus post nouem transactos menses, ex quo terræ mandatum ac calce à cæmentarijs opertum fuerat,

ad iudicium suauissimi odoris integrum ac flexibile per omnia, capsula vestibulique licet putrefactis, è terra rursus eodem quo humatum fuerat modo eruitur. Beati Francisci Xauerij post 25. menses à morte integerrimū (obiit 1552.) sa suauiter olens conspectum & incisum etiam recentem sanguinem stillare visum est, cum tamen per multos menses calce obrutum iacuisset. nec dubium est Bellarmino quin vsque in hodiernum diem totum & illesum conseruetur. Simile idem scribit (tomo 2. Reliq. SS. cap. 2.) *Vidi Bononia corpus B. Catharina integrum, atq̄ incorruptum, cum ante annos supra centum Sancta illa virgo de hac vita migrauerit. Vidi quoq̄ apud Montemfalcum in Umbria corpus B. Clara aquè integrū, atq̄ incorruptum, cum ante annos trecentos Virgo illa feliceissima obierit. & quod maius adhuc miraculum videri potest, in eius corde conspiciuntur instrumenta Dominica passionis ex ipsa carne tam admirabili arte formata, ut omnes qui ea ceruunt, cogantur dicere, Vere digitus Dei est hic. Ac, vt alia, ait, multa prætereā, quid postremò de ciue ac patrona mea Beatissima Agnete Politiana dicam? floruit illa ante annos trecentos & viuens & mortua multis magnisque miraculis, quorum vnum me puero contigit, cuius non ego solum, sed tota Ciuitas testis fuit. Eius corpus incorruptum atque pulcherrimum non semel vidi. Non ex fama solum audiuit, non solum legit Bellarminus, insuper vidit & non semel. Quid ad fidem faciendam plus desideratur? finiam exempla nuperissimo prodigio recentissimā memoriā ex Dei dignatione Flandriæ, imò toti mundo, exhibito in reuelatione B. Idesbaldi 3. Abbatis Monasterij B. Marix de Dunis in Flandria iuxta mare ordinis Cisterciensis, defuncti anno 1167. de cuius exuuijs anno 1623. ex aquis & sabulone extractis Reue. Dominus Antonius de Hennin Episcopus Iprensis præsentibus multis primæ dignitatis tam Ecclesiasticæ quam*

quam secularis viris inspector & visitator diplomate sigillato anno 1624. proloquitur testaturque hæc: Ex qua inspectione (verba sunt diplomatis) deprehensum est caput integrum (Idesbaldi) adhuc munitum capillis, inter quos eminebat corona Religionis. frons integra, oculi suis recti palpebris & ornati supercilijs. Nasus aliquantulum fractus violento quodam ictu, quo, vt dicebant, & Prælati testabatur, in eundem impegerant eius integritatem exploratam non habentes, dum funem cum linteo, quo inuolutus erat, frustra vi in partes detrahere tentarent. Genæ integræ, labia integra coloris aliquantulum liuidi. Os parum patens, ita vt duo aut tres dentes in ipso aliqua sui parte videri possent. Barba valde copiosa quam quis ab octo diebus rasam iudicasset, ita tamen firma, vt præsentibus nobis fortiter pili eius à Chirurgo tracti euelli non possent. Tota vultus constitutio tanquam dormientis in sinistram latus versa; collum adhuc ductile & prorsus integrum. Humeri & brachia omnino integra, sicut & manus in quarum dextra adhuc parui vulneris vestigium apparebat. pectus adhuc valde crinitum & integrum; venter præterea cum coxis, genibus & tibijs prorsus integris & pilosis, ipsis etiam Musculis prominentibus. Pes sinister integer & iustæ magnitudinis; dexter vero, sicut & dextra manus, paulo contractior, ita vt videretur adhuc in viuis existens paralyti, spasmo aut apoplexiæ malo laborasse. Tibialia omnino integra, ita vt etiam futuræ omnes dignoscerentur. Iam intueamur SS. Virorum, qui fidem & communionem Ecclesiæ Catholicæ tenuerunt, honorem, dum eum audimus non vno exemplo probatum. Hinc videmus quam Deo acceptus fuerit Wulfrannus Frisiæ Apostolus tali privilegio aduictus: quam vera orthodoxaque fides fuerit ab ipsis prædicata, quam

Deus insigni miraculo (sine miraculo enim incorruptio illa non stat) ab obitu est testatus. Discant ad primam originem, ad primos Doctores à Deo missos animum convertere. Mementote (ad Hæbreos 13. clamat Apostolus) prepositorum vestrorum qui loquuti sunt vobis verbum Dei, quorum intuentes exitum conversationis, imitami ni fidē. Cedo cui hæresiarche aut heretico talis aphtharsia aut exitus contigit? Omnes ignominoso exitu, sicut corruptibilibus & putredini in vita seruiert, ita statim in putredines, foetores, corruptiones, abierunt. Doceat vnus Lutherus (transire debeo reliquos ne debito longior sim) omnium Hæresium nostri sæculi fons & antesignanus, cuius cadauer cum media hyeme deportaretur, quo tempore mortuorum corpora diu conseruari possunt & inclusum deferretur in arca stannea optimè clausa, vt Wittenbergæ sepeliretur, tam tetrum odorem spirare coepit, vt à nemine deferri potuerit, ac proinde coacti fuerint in medio itinere illud derelinquere. Dignum profectò miraculum seu verius portentum, quo primus sæculi nostri hæresiarcha foedam fidem suam mundo contestatam relinqueret.

Cæterum gloriosum S. Wulfranni depositum cum exuuijs SS. Wandregisili & Ausberti sequente Nortmannorum persecutione, transportatum est Boloniam. Postmodum sedato eorundem furore cum iisdem transuehitur in montem Blandinium Gandau territorij vbi & hodie eorum aduentus memoratur tertia Septembris; eleuatio & translatio 31. Martij iuxta Molanum in notis ad Vsuardum.

DISSERT;